

Kl. 10:22

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Tak. Statsministeren har præsenteret regeringens overordnede holdning til de spørgsmål, som er rejst i de fire forespørgsler, og jeg vil så prøve at præsentere regeringens politik på de felter lidt mere detaljeret. I den forbindelse skal jeg nævne, at der også er givet to omfattende redegørelser til Folketinget, og de kan jo også være gode at få forstand af i forhold til debatten i dag.

Med hensyn til den korte sigt vil jeg sige, hvilke nye initiativer regeringen vil tage inden klimakonferencen, som den første forespørgsel jo handler om. Regeringen har jo for nylig fremlagt en række konkrete udspil, som alle sammen trækker i den samme retning, nemlig mere vedvarende energi, flere energibesparelser, øget forsyningssikkerhed og lavere CO₂-udslip – med andre ord: Dansk klima- og energipolitik er nuanceret, og den er flerstrengt. Det drejer sig ikke kun om CO₂, det drejer sig ikke kun om mere vedvarende energi, og det drejer sig ikke kun om forsyningssikkerhed. Vores politik har som sit omdrejningspunkt, at den samlet set skal batte på alle tre parametre, og det gør den.

Hr. Per Clausen sagde for nogle få minutter siden, at målene var uklare og diffuse – det er forkeret! Vi har et fuldstændig klart mål for vedvarende energi, vi har aftalt, at i 2011 skal 20 pct. af den danske energi komme fra vedvarende energier, og i 2020 vil det som led i EU's klima- og energipakke være 30 pct., altså meget klare mål.

Hvad drivhusgasser angår, skal vi jo have reduceret med 21 pct. i forhold til 1990 i 2012. Det er det, vi forpligtede os til i Kyoto, og igen: Et overordentlig klart og også ambitiøst mål. For 2020 har EU et mål om minus 20 pct. i forhold til 1905 og minus 30 pct. som led i en global aftale, og igen er Danmark det land, der har fået den største forpligtelse. Vi skal reducere med 20 pct. uden for kvotesektoren. Måske bortset fra Tyskland er der intet land i EU eller noget andet sted, der samlet set har så ambitiøse mål som Danmark. Det er et faktum, og det er på den baggrund, vi i dag skal diskutere de spørgsmål, der er stillet.

Vi har i øvrigt også opsat mål for energiforbruget. Der skal ske et fald i bruttoenergiforbruget på 2 pct. i 2011, og det skal være 4 pct. i 2020.

Dertil kommer så hensynet til forsyningssikkerheden. Intet virker så godt på energiforbrug

og forsyningssikkerhed som energibesparelser og energieffektivisering. Det er simpelt hen det mest effektive, man overhovedet kan gøre, og det er faktisk noget af det, Danmark har været verdensmester i og stadig er verdensmester i.

Jeg siger det bare for den gode ordens skyld, så også disse elementære facts bliver en del af baggrundsmusikken for den debat, vi skal have i dag. Faktisk vil det være svært at finde en regering nogetsteds i verden, der har taget så konsekvent fat på at indtænke klimahensyn i politikområdet efter politikområde. Det har vi i vid udstrækning gjort i fællesskab her i Folketinget og bredt i det danske samfund.

Lad mig bare starte med at nævne energiaftalen fra 2008, som alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten jo står bag. Aftalen indeholder en række konkrete initiativer, som vi er i fuld gang med at føre ud i livet, bl.a. bedre afregningspriser for vedvarende energi, flere energibesparelser og mere biomasse i energiproduktionen. Vi har lige udbudt en ny havvindmøllepark ved Anholt, og dertil kommer afgiftsrationalisering, fremme af biogas, fremme af varmepumper, reduktion af energiforbruget i bygninger og introduktion af bæredygtige biobrændstoffer. Det er for bare at nævne nogle af de ting vi, blev enige om i energiaftalen.

Kl. 10:26

Efter energiforliget tog regeringen fat på et transportudspil, og aldrig, aldrig – vil jeg hævde – har en regering i Danmark lavet et trafikpolitisk udspil og efterfølgende en bred trafikpolitisk aftale, hvor miljø og klima i den grad er et centralt omdrejningspunkt. Ifølge Ritzaus Bureau referat var det da også en næsten lykkelig socialdemokratisk trafikordfører, der forlod Finansministeriet i kølvandet på den store trafikaf-tale, som jo rækker frem til 2020. Som hr. Magnus Heunicke udtrykte det: Når det er en sejr for den kollektive trafik, så er det også en grøn plan. SF's fru Pia Olsen Dyhr var lige så begejstret og talte om en kæmpesejr i trafikaftalen, så jeg synes altså bare lige, det skal nævnes, at vi altså er gået bredt sammen om at tage ansvar for en række tværgående initiativer.

Jeg forstår godt glæden over trafikaftalen. I aftalen indgår en række tiltag, der alle sammen bidrager til en reduceret CO₂-udledning fra transportsektoren. På kort sigt videreførelse af forsøg med modulvogn, energimærkning af varebiler, energieffektiv køreteknik, energikrav til taxaer, der skal sikre Energiklasse C eller bedre, miljørigtig og energieffektiv offentlig trans-